

1914-12-17

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 63

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Det er et vers som i mangel af
her gledet mig, uden at jeg dog
vel forstod det. Nu synes jeg at
forståelsen er kommen, og det med,
endnu mere glæde.

Det er en af Grundtvigs mange
mange vejvisere her til det
oplysningens danske, kristne,
dejlige land som han aldrig
bliver træt af at synge om.

Lys er opbrændt, stå op og bliv klar!

Jå, det er vort lys i verden:

Vor jule og vor glæde af lys og
oplysning skal vokse fra jorden,
vokse, som barnet i krybben nedlagt
evigheds solen i strålerne vokset
langsomt udvikle den himmelske

klare med sig både bølgen og vort
klarheden nå ad forklarelsens
vej!

Jeg ved ikke om dette nu er i
betragtning her ad hvad du mente
jeg skulde "søge på" - men det
kan nu i hvert fald ikke blive
andet, og mere er det ikke endeligt
jeg skriver om, for denne vis
har ingen ende!

Ia! fattige end ordene falder
om er jeg glad ved at skrive
om dette der er mig klart.

Men vidst jeg nogen med
det.

Mon vi skulde se Peter og Paul
i juletiden! Han talte lidt om
sidat, at de måske kom.

Tak for eders julehilsener.

Og Gud velsigne bødene for os i
al denne store uredebigghed
sa' vi må gå ind i et nyt
hvor han endnu bedre kan på
as i tale, end i det forrige.

til barnetommens og ungdomstommens
lyse drømme og tanker.
Ikke mindet den venlige og lyse
Kode, du blev alt det, (menneskeligt)
hvad der hjalp mig til at få lyst
til at leve videre. Jeg har
oftest ønsket i mod. Og: stort har til
vort folk, men fandt dog, lidt mere,
egte grund under den.

Eller ikke må du tro vi - stort
vi ikke lever i hovedstaden - er uvidende
de om det hele. Der særlig i denne
tid er kommen for dagen i vor handel
o. v. v. Hørdan I det eks. Reger. Hørdan
til lygskene på de store hoteller og på
om natten, som jeg bestemt fortæller foruden
- og hørdan vi har brugt sørg ved
bedsteforældre om. m. m. mere.

Men så tænker jeg på, hørdan det
står til i mig selv. Imellem kan
det jo synes en helt umulig
at Gud kan finde noget som helst
godt inde i den ganske uredelige
som findes der. Og så tror jeg
dog, at der er noget, som kan
sin uredelige måde holder til i
og som kan i sin time kan og
vil gøre noget ud af.

Lille Vium 17/12 14.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 65

Kære Joakim og Agnete

Tak for det dejlige billede af
Morten Christen.

Nu har jeg set den lille bog
til boldakene, og jeg er glad ved
billedene. Jeg kunne nok lide at
se dens modtagelse ~~de~~ belysningen
- ja jeg tænker særlig på en ung
mand der netop stes hjem om
en kule han havde været med at
lave skide, og den en god dreng
der havde hele sit hjem med sig i
tankene, og om guds sig Gud i vild
tidlig og tidlig.

God I to nu hos os, skulle
jeg sige eder meget det vedt på,
men det er ligesom alt for godt
til at skrive om.

Et kan jeg sige: aldrig har
jeg været blandt trævogne, danske
folk som nu i disse alle dage
i Haderslev egnen og Linderød.

Jeg synes de gør os så underligt
til skamme.

Og da her folk besjæmme tælt om
at-læ nu under krigen var ved at blive
tørre der nede. Ells ved græsset er der
gæst mange lise ord der om. De mange
bedstehandler og handelsfolk har i mange
måder vent sig gavn. End og det, at H.
P. Clausens oration var gæst frivillig
i tysk her, se blæst troet her. Selvst
dr. Holsten har først med den omst.

"Det var, hvidere end alt det andet
da vi høit holdt fester. I havde om
os i Danmark" sagde Marie Finck
i Stubbens tid mig.

Ellevigtig, lig er der ogsaa meget lidt
 folk derude sa vel som herhjemme;
 men; mange va. overraddet af professorens
 fremgang, mange sei mest paa skolen.
 minde fortalt, og mange, der lig ned til
 sprogransoen, ejer paa hoesen moderne;
 eller fortalt — eller ^{for} paa sig.

Ifjor vi kommen med en god mand (slav)
 som fortalte om hoorden det gik til
 i den vagtstue hvor han var, hvor der
 mest den slags folk var samlede.

*₂ we das meiste Leben dort zu-bring

Ja, det var ikke min agt at skrive
- det er så helt endeløst når jeg kommer
ind i alt det. Men I kan jo Anders og
jeg jo faktisk nemmeligt for at være så
underlagt knyttet til din del af vores fælles
der kan det være og herat. ✕

Jeg var i mange hvide-ogte lejne.
Og som de kunde øgne! Og jeg hvide
mange lejle! Hver for Soldater-
-det fineste og bedste i dem kommer
ikke i avensne heldigvis. Og sa' hvi
dem 'alt' under smul og hvi, det
forstai I er noget helt andet.

Det blev, Porsmin, gjorde smigghet,
sels om du ikke synes da "magtfuld
det". Jeg skrev straks noget, jeg
trod dig, men sendte det ikke. Jeg
magtfuld vel endnu mindre at
skrive om sådant. Her blev du
synes - jeg faldt lidt af det - at jeg
hødest for dig i skyen med mit
hånd og min til på "Landsmands blyde"
- så bruger jeg til at sige, at
det er gennem karap, ^{frø} og nu over
en gammel kore er kommen tilbage.

Og sådan tror jeg ogsaa det er
med vort folk, netop som dansk
folk. Det er jo dog bare det, som
hvisfrøit er derinde, det gælder
Lad oskal nok Guds kraft, ogsaa på dansk
måde - fuldkommen i vor skrobelighed.

"Er nu da alle døde, i Norden som i Øst,
hvis tinger Kunde glæde, af lyntet i minirig,
med Kunstens Tidlig Øst, jeg skaber mig af Øst,
trods hele verdens nej."

Jeg skaber ordet - tinger, jeg skænkes størst
jeg vækkes sjæle tinger, jeg løser tryllebind.
ved hørder at omskabe, jeg viser i det hele
gjort højden af Guds Kunst. " "

Lad jeg nu er Kommen om på et
andet ark skal du og Aquete dog
høre noget så rent fra et hjem
der nede. Jeg kender dem ikke, men
Marie Trine (Ester Trines sørgemor) fortæller
mig det.

De havde to sønner med, fra det hjem,
endelig havde de haft tres fra den
ene, han fortæller hvordan han, ~~der~~
trækkende med en flok krog, var

Kommen gennem, edles fortjen
vinhave, hvor de store dejlige
truer hang så modne udover.
og så måtte han tænke: Sæ du
kunne blive som en sådan moden
druel inden høsten kommer for dig.
Næste dag fik de bes om at han
var falden. Og senere en dag, da
hvor i de kunde se hvor han havde
lidt, men også hvor han havde
levnadt Gud. Og M. F. sagde at
moderen var så fuld af tak til
Gud så hun endnu så det de havde
plade til sorgen og smert.

Jeg måtte flere dannede som
havde set eders M. C.
Jörn Erikson unge kone, Northen
fra Hørsmølle (Jens Ring kendes
herde) blev da så bedrøvet da hun
hørte det var han de var død,
hun kendte ham fra sidste vent
i København.

Vi er jo nu så langt ind under
jul så jeg kan sende julebrevet
med ~~her~~.

Skal I nu end savne de to i
eders kreds, så har de vist dog i grunden
aldrig siddet jer nærmere end de
kan det nu, Og I vil få at mærke
hvor eders venner både dem langt
forti og nær ved, vil flottes om jer.

Der var meget i dit brev jeg gerne
en gang i en god stund vilde
tale med dig om, og ønske den kan
komme; men det vigtigste for os
alle som håber på en ny glæde, bliver
nok - hvad min gamle bror Johannes
skrev til mig forleden og som jeg
sender med ham - at "sidde stille
roligt"; Jerusalem og vente på
Guds time, - "roligt som de omni-
bolger på langskernes dybe hav, der
ustanseligt følger mod kysten på
evighedens land."

Folk Joh. Th., al kan gaa
sig tid til at faa Peter
med herud, vi trænger til
af se dem.

Vi skide haft dobbelt så mange
af de julehilsener trykt, der
river bøl og der er ikke tid
at trykkes ny i dette år.

Godelig jul!

Auguste Madsen til Joh. Th. efter Esbø
Madsen, Lyngby

SKOVGAARD-MUSEET
Moppe 86 Nr. 634

Ma' undsepte her komme i eders postkasse.